

**Legenda o sławnym „Gnieździe Gryfitów” - I o jego dzielnych Bohaterach –
Albinie Michałka ps Zegar, Bernardzie Michałka ps Batory – z Luzina i Janie
Kwidzińskim ps Wilk z Kamienicy Królewskiej**

Reduta „Gniazda Gryfitów”

To nie legenda, a prawda
Której nie zatrze czas.
Wciąż żywa w naszej pamięci,
Zostanie na długo w nas.
Choć szybko mijają lata
Nie licząc dni, nocy i świtów
Lecz nigdy nie przeminie
Sława o „Gnieździe Gryfitów”
„Gniazdo Gryfitów” to twierdza
Nie jakiś sobie bunkrzyna
Wzniesli go Ci bohaterowie
I tak się opowieść zaczyna
Był rok 39-ty
Wrzesień – słoneczko świeci
Gdy Niemcy napadli na Polskę
A wkrótce za nimi sowiet
Zawzięcie się Polska broniła
Skromnym zapasem oręża
W tym wielki hart ducha i siła
Był w naszych polskich żołnierzach
Potem nastąpiła niewola
Wróg niszczył, zabijał, kradł mienie
Została w nas jedna wola
Założyć obronne podziemie
W rejonach Kaszub i Pomorza
Ochoczy do walki lud Polski
W obronie Ziemi i Morza
Zawiązał się „Gryf Pomorski”
Chronili się w bunkrach po lasach
Walcząc z wrogiem ofiarnie
Ukryty sztab w „Orlim Gnieździe”
Wypełniał ważne zadanie.
Często poskramiały Niemców
Zwycięskie akcje rozliczne
Aż dowiedziało się o nich
Gestapo polskojęzyczne
Złośliwa grupa gestapo
I zbrojnych żołnierzy tłum
W zagrodzie Kwidzińskiego
Przypuścili gwałtowny szturm

Maltretowany Kwidziński
Nie wydał żadnego słowa
Kaci krzyczeli – gdzie bunkier?!
Bili go bestialsko od nowa
Widzieli to Albin i Bernard
Do walki sprawnymi rękami
Zaczęli strzelać z bunkra
Dwoma erkaemami
Walczyli długo zawzięcie
Wtem jakiś złowrogi strzał
Ugodził w pierś bohatera
I Bernard Michałka padł
Osamotniony brat Albin
Choć stracił dobrego druha
Strzelał dalej do Niemców
Tak był walecznego ducha
Szczęśliwym losu zrządzeniem
Kwidziński do bunkra wpadł
Znow grały dwa erkaemy
Już nie pojedynczy strzał
Wśród wrogów powstał harmider
Hałas dochodził jak z ula
Gdy nagle i Kwidzińskiego
Trafiła śmiertelna kula
Wtedy został sam Albin
I dalej walczył z Niemcami
Gdy zabrakło nabojęw
Odrzucał granaty rękami
Zraniony musiał się poddać
Bojowy zakończył się trud
Została waleczna reduta
A w niej Bohaterów grób
Dziś po tych dzielnych Polakach
Wciąż żyje wspomnienia żar
By nigdy nie stracić wolności
Bo wolność – to cenny dar!

Eulalia Wielgomas